

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „ETI Bumbo” – zgłoszenie nr 14 895 585

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 kwietnia 2018 r. w sprawie R 1459/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 5 i art. 76 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2018 r. – Napolitano/Komisja**(Sprawa T-369/18)**

(2018/C 276/89)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: John Napolitano (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzje zaskarżone w skardze to: decyzja z dnia 27 września 2017 r., z której wynika, że skarżący nie znalazł się na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/324/16, decyzja z dnia 25 października 2017 r. oddalająca wniosek o ponowne rozpatrzenie decyzji o nieumieszczeniu nazwiska skarżącego na liście rezerwy kadrowej oraz decyzja organu powołującego z dnia 7 marca 2018 r. oddalająca zażalenie administracyjne skarżącego, wniesione zgodnie z art. 90 regulaminu pracowniczego. Ogłoszenie o konkursie, o którym mowa w tym postępowaniu, miało na celu wybór dziesięciu szefów zespołów dochodzeniowych (AD 9), którzy mieli zostać wpisani na listy rezerwowe wykorzystywane przez Komisję Europejską (głównie przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych) w celu rekrutacji nowych urzędników, na stanowiskach administratorów, do kierowania zespołem osób prowadzących dochodzenia, pracujących w obszarze wydatków UE, walki z korupcją i poważnych wykroczeń personelu UE, ceł i handlu, wyrobów tytoniowych i podrabianych towarów.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przepisów dotyczących systemu językowego w instytucjach europejskich, w szczególności art. 1, 2 i 6 rozporządzenia nr 1/58, zakazu dyskryminacji ze względu na język, zasady proporcjonalności określonej w art. 5 TFUE i art. 27 regulaminu pracowniczego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez przewodniczącą komisji konkursowej obowiązku bezstronności i art. 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez komisję konkursową ogłoszenia o konkursie, w zakresie, w jakim po pierwsze, licząc punkty uzyskane w teście wielokrotnego wyboru oraz w teście dotyczącym kompetencji ogólnych, komisja niezgodnie z prawem zrównała odrębne pojęcia (mianowicie „minimalna wymagana ocena” i charakter „eliminujący”), a po drugie, w ramach studium przypadku w kontekście testu ogólnego, wybrała ona kwestie, które były zbyt szczegółowe i dawały przewagę tym, którzy już mieli doświadczenie w OLAF-ie.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady równości kandydatów, a także nieobiektywny charakter ocen ze względu na brak stałego charakteru komisji konkursowej.
5. Zarzut piąty dotyczący błędu w ocenie w świetle dużej rozbieżności między indywidualnymi uznaniowymi ocenami komisji konkursowej. Ponadto z ogólnych przepisów nie wynika jasno, że testy należy rozpatrywać całkowicie oddzielnie.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2018 r. – Reiner Stemme Utility Air Systems / EASA

(Sprawa T-371/18)

(2018/C 276/90)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Reiner Stemme Utility Air Systems GmbH (Wildau, Niemcy) (przedstawiciele: O. Alexander i P. Stompfe, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wezwania do zapłaty faktury nr 90091554 z dnia 28 kwietnia 2017 r., wystawionej przez pozwaną w formie decyzji komisji odwoławczej EASA z dnia 19 kwietnia 2018 r.;
- stwierdzenie, że rozporządzenie Komisji (UE) nr 319/2014⁽¹⁾ z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie opłat i honorariów pobieranych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie;
- zawieszenie wymagalności faktury nr 90091554 z dnia 28 kwietnia 2017 r. do dnia wydania orzeczenia Sądu;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja przekroczyła swe kompetencje w zakresie pobierania podatków w dziedzinie bezpieczeństwa lotniczego.